

La finestra oberta

LAURA
PÉREZ PANTEBRE

La política del passat front la política del futur

Ja s'apropen les eleccions comunals, la fi d'un mandat i l'inici d'un altre. Moments, en els que votants i no votants obren els debats. Parlen, discuteixen i s'apassionen. Moments de campanyes electorals en les que els diferents partits polítics tenen l'aspiració de guanyar amb majoria i els menys agosarats treballen dur per a què «entrin un o dos» a fer oposició.

Sóc persona que li agrada escoltar per veure les coses de forma holística. No m'agrada plantejar enfrontaments radicals, estar sempre en contra ni tampoc fer oposició sistemàtica de tota proposta presentada per un «contrari». Tanmateix en aquests dies de campanya tots els caps de llista es comporten com si fossin enemics els uns dels altres. Autèntics rivals radicalitzats, vaja. Això sí, gairebé tots parlen de progressisme. Ells són, asseguren, els autèntics progressistes. Els altres només volen la cadira.

Vull recordar que la llei electoral que s'aplicava des dels anys setanta, que fou modificada el 1993, en el marc del procés que va portar a la Constitució, disposava normes diferents de les que trobem actualment. En particular les llistes electorals eren totalment obertes, és a dir, es considerava que es votava la

persona, no una ideologia o un partit polític –que de fet no existien encara– i, conseqüentment, l'elector podia confeccionar-se la pròpia llista barrejant els candidats de totes les llistes presentades, amb l'única condició que la seva papereta comportés tants noms com càrrecs a elegir.

En l'actualitat les coses han canviat, tant la llei electoral com els desitjos electorals ja esmentats: guanyar o «que entrin un o dos». De cara a les pròximes eleccions comunals a diferents parròquies (tristament no totes) es presenten llistes amb una alternativa, una plataforma política. Altrament dit, una llista electoral que està constituïda de diferents partits polítics amb l'afegit d'independents. Una bona manera que cadascú pugui aportar la veu dels seus electors a un programa comú, compartit. Compartir equip haurà de permetre que cada

decisió presa hagi estat enfocada i debatuda des dels diferents punts de vista, defensada en el marc de les diferents ideologies, negociada i finalment consensuada.

A Andorra la Vella, en aquestes eleccions comunals tenim un equip que per fi predica amb l'exemple del progressisme sense tenir por als canvis. S'ha creat una plataforma en la qual el diàleg i el respecte són el principal fonament. És la candidatura d'En Comú per Andorra la Vella. Persones disposades a fer uns consells de comú que valorin i avaluïn totes les propostes, deixant sempre la porta oberta al debat. Estic orgullosa, satisfeta i il·lusionada amb aquest projecte perquè, des del 2015, els Progressistes d'SDP hem estat picant pedra per aconseguir fer la nostra aportació a una bona política de futur. ≡
Progressistes-SDP.